

७१. रामचारित्रमञ्जरी^१

राघवेन्द्रवीर्ययतिहृता

श्रीमान् विष्णुः प्रजातो दशरथनृपते रामनामाय नीतो
 विश्वमित्रेण मन्त्राह्दनुजसहितस्त्राटकाघातकोऽस्त्रम् ।
 प्रक्षार्यं प्राप्य हत्वा निशिचरनिकरं यज्ञपाशो विमुच्या-
 हत्प्रासापं च मद्बला शिवधनुस्सयन् जानक्यं नः प्रसीदेत् ॥ १ ॥

आयन् रामः समावोऽध्वनि निजसहजैर्भगवि जातरोषा-
 द्बला तर्हं सुरारिं पुरम् उत नुतस्तापसैर्भूषणैः ।
 कल्याणानन्तधर्मोऽगुणलवरहितः प्राणिनामन्तरात्मे-
 त्याद्युक्तधामिषेके पुरजनमहितो मद्यज्ञं मे वचोभिः ॥ २ ॥

कैकेयीप्रीतिहेतोः सप्तहज्जनृपजो बलकली यानरर्ष्य
 गङ्गातारी गुहाचर्यः कृत्रुचिरज्यो गीष्पतेः पुत्रमान्यः ।
 तीर्त्वा कृष्णां प्रयातोऽवतु निजममलं चित्रकूटं प्रपन्नं
 स्पाम्याभिर्भ्रातरं तं ध्रुतजनकगतिः सान्त्वयन्नुसतीर्यः ॥ ३ ॥

दत्त्वामै पाहुके स्वे क्षितिभरणकृते प्रेप्य तं कारुणेत्रं
 व्यस्याराध्योऽत्रिनाभ वनमय समितो दण्डकं तापसेष्टम् ।
 कुर्वन् हत्वा विराधं सलकुलदमनं शान्तिरतापवाय्यै-
 त्तेषां दत्त्वामयं स्वानसिधुनुरिपुधीन् यानगस्त्याव स पतु ॥ ४ ॥

^१ Based on the MS. No. PM 2780 (D. G. No. 1860) and is collated with the text printed in Kannada character in the *Stotramanjari* (Udipi, 1966, pp. 193-7).

आसीनः पञ्चवय्यामकुरुत विकृतां राक्षसीं यो द्विसप्त
 क्रव्यादानां सहस्राप्यथ खरमवधीद् दूषणं च त्रिशीर्षम् ।
 मारीचं मार्गरूपं दशवदनहतामाकृतिं भूमिजाया
 अन्विष्यन्नार्तगृध्रं स्वगतिमथ नयन् मामवेद् भ्रन् कवन्धम् ॥ ५ ॥

पम्पातीरं स गच्छन्निह कृतकसतिर्भक्तितुष्टः शर्वर्यै
 दत्त्वा मुक्तिं प्रकुर्यन् हनुमत उदितं प्राप्तसुग्रीवसख्यः ।
 सप्त च्छित्त्वाथ सालान् विधिवस्वलिनो वालिभित् सूर्यसूनुं
 कुर्वाणो राज्यपालं समवतु निवसन् माल्यवत्कन्दरेऽसौ ॥ ६ ॥

नीत्वा भासान् कपीशानिह दश हरितः प्रेक्ष्य सीतां विचित्र्या-
 यातश्रीमद्वनूमद्विरमथ समनुस्मृत्य गच्छन् कपीन्द्रैः ।
 सुग्रीवाधैरसख्यैर्दशमुखसहजं मानयन्नन्विवाचा
 दैत्याः सेतुकारी रिपुपुररुडवेद् वानैर्यैरिधाती ॥ ७ ॥

भग्नं कृत्वा दशास्यं गुरुतस्वपुषं कुम्भकर्णं निहत्य
 प्रच्यस्ताशेषनागं षडकमलनतं तार्क्ष्यमानग्य रामः ।
 सर्वानुज्जीवयन्तं गिरिधरमनघश्चाञ्जनेयं कपीन् स्वान्
 विज्ञानास्त्रेण रक्षन् समवतु दमयैलक्ष्मणाच्छक्रशत्रुम् ॥ ८ ॥

क्रव्यादान् भ्रन्नसंस्थानपि दशवदनं ब्रह्मपूर्वैः सुरेशैः
 पुण्यैराकीर्यमाणो हुतचहविमलामाप्य सीतां विधाय ।
 रक्षोनाथं स्वभक्तं स्वपुरमथ गतः पुष्पकस्थः समस्तैः
 साम्राज्ये चाभिषिक्तो निजजनमखिलं मानयन् मे गतिः स्यात् ॥ ९ ॥

रक्षन् क्षोणां समृद्धां नुत उत मुनिभिर्मानयन् वायुयुनुं
 प्रेय्यादित्यात्मजादीन् द्युतनुत भरतं यौवराज्येऽनुमान्य ।

१८०

स्तोत्रसमुच्चयः

कार्ये सौमित्रिपार्तभगदितकृन्दरिप्रोऽथ शत्रुघ्नतो यो
हत्वा तं दुष्टशूद्रं द्विजसुतसुखदो कुम्भजन्मालधारी ॥ १० ॥

यज्ञांस्तन्वांस्त्रिकोटीन् व्यतनुत भरताद् यः सुरानीकवास्याद्
यास्यन् धामात्रिपुत्रं भुजिसनयमयन्नात्मसुनुं स्वराज्ये ।
कृत्वा श्रीमद्वनमूढतन्मिलचलचामरच्छत्रशोभी
ब्रह्मादिः स्तूयमानोऽनिलज्जकरलसत्पादपद्मोऽवतान्नः ॥ ११ ॥

इति श्रीरामचारित्रमञ्जरी लेशतः कृता ।
राघवेन्द्रेण पतिना भूयाद् रामप्रसाददा ॥ १२ ॥

इति श्रीराघवेन्द्रतीर्थपतिवृत्ता राम[चारित्र]मञ्जरी समाप्ता